

Der blev talt lidt om, at man ikke kunne støtte en slags differentieret moms, som der jo i realiteten bliver tale om i det her forslag, det gjorde fru Sandy Brinck fra Socialdemokratiet, det gjorde hr. Kim Andersen fra Venstre og visse andre også.

Nu er det jo sådan, at vi i Dansk Folkeparti i princippet heller ikke støtter en differentieret moms. Problemet er bare, at når Sverige har nul pct. moms, nominelt nul pct. moms på medicin, skyldes det, at de har nogle særlige overgangsregler omkring deres tiltræden til EU – det har Danmark ikke – og EU har besluttet, at moms-satsen på medicin skal være 5 pct. I Dansk Folkeparti havde vi da helst set, at medicin var fuldstændig momsfrigatet.

Det kan måske så også appellere til hr. Frank Aaens synspunkter omkring det her simpelt hen at gøre medicin fuldstændig momsfri, men EU-reglerne forhindrer som sagt, at det kan ske. Teknisk set kan problemet jo sagtens løses med en differentieret moms, som der jo reelt bliver tale om her; det må simpelt hen kunne lade sig gøre.

Jeg takker specielt fru Eva Møller for hendes indlæg, fordi fru Eva Møller ud over problemet omkring den differentierede moms også tilkendegav, at hun dog var positiv. Der var en åbning over for en positiv velvilje til at kigge på det her spørgsmål i forbindelse med finanslovforhandlingerne, og det takker jeg fru Eva Møller for.

Jeg vil også godt specielt takke hr. Frank Aaen for synspunktet om, at medicin principielt burde være gratis. Det tror jeg egentlig også vi mener i Dansk Folkeparti, så det her er jo så en begyndelse. Der var dog en betingelse tilknyttet fra Enhedslistens side for at kunne støtte Dansk Folkepartis forslag, og det var, at der samtidig var en kontrol af medicinpriserne. Og vi vil da ikke afvise, at man på lidt længere sigt kan lave sådan en kobling.

Hr. Flemming Kofod-Svendsen savnede en finansiering af forslaget, og det er da rigtigt, at det koster statskassen 1½ mia. kr. at gennemføre det her forslag. Men i Dansk Folkeparti er vi som i alle andre sager åbne for nogle forhandlinger, hvor vi er villige til at pege på, hvor man i f.eks. i forbindelse med finanslovforhandlingerne kan finde de her 1½ mia. kr. Jeg synes, det ville være en håndsrækning til de svagtstillede, til de syge, til pensionisterne, at man kunne gøre den gestus at billiggøre deres helt nødvendige behov for receptpligtig medicin.

Men jeg takker for debatten og de generelt positive indstillinger til intentionerne bag lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

28) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 165:

Forslag til folketingsbeslutning om fritagelse for energiafgifter for koldpresset planteolie og bioethanol til transportformål.

Af Flemming Kofod-Svendsen (KRF) m.fl. (Fremsat 28/3 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Frode Sørensen):

I beslutningsforslaget opfordrer Kristeligt Folkeparti regeringen til at fritage koldpressede planteolier og bioethanol fra energiafgifter, når produkterne anvendes til transportformål.

Kristeligt Folkeparti foreslår, at afgiftsfritagelsen skal finansieres ved, at der pålægges planteolie, der erstatter fyringsolie, mineralolieafgifter og kuldioxidafgift, mens resten af udgiften med forslaget kan finansieres eksempelvis ved en stigning af benzinafgiften. Og jeg vil da give en kompliment for, at der her i modsætning til andre forslag er en finansiering af forslaget.

Som begrundelse for forslaget anfører Kristeligt Folkeparti, at det er vigtigt, at CO₂-udledning på transportområdet reduceres.

Jeg synes, det er afgørende, at biobrændstofferne anvendes dér, hvor de giver det største og det bedst mulige resultat og med de færrest mulige ulemper.

Ved vurderingen af, om biobrændstoffer bør anvendes til transportmidler, er det ikke nok bare at se på brændstoffets karakteristika i relation til brændværdi og lignende. Der er andre væsentlige hensyn. Det gælder eksempelvis også de motortekniske forhold. Som det er i dag, koster omstilling til biobrændsel ca. 15.000 kr. pr. bil. Man må også være sikker på, at biobrændstoffet kan lagres, distribueres og sælges i det eksisterende system uden større ændringer af anlæg eller i driften.

Endelig vil jeg pege på de miljømæssige forhold. Hvilke forurenende stoffer indeholder biobrændstoffet, hvilken emission har brændstoffet ved forbrændingen, og hvilken indvirkning har det på sundhed og på miljø?

Det er ikke en helt enkel problemstilling, der er tale om. Der er mange forhold, der spiller en afgørende rolle for afgørelsen af, hvilke brændsler og brændstoffer der er mest hensigtsmæssige at benytte til henholdsvis opvarmning og motordrift, set ud fra såvel en rent miljømæssig synsvinkel som set ud fra et samlet samfundsmæssigt synspunkt.

Brugen af flydende biobrændstoffer har været undersøgt grundigt i et forsøgsprogram, der blev startet i 1995 af bl.a. Energistyrelsen og Miljøstyrelsen. Konklusionen af undersøgelserne var, at brugen af biobrændstoffer i transportsektoren er en meget dyr måde at reducere CO₂-udslippet på. Den bedste udnyttelse af de relativt få biobrændstoffer, der er til rådighed, opnås derfor ikke ved afbrænding i biler, men derimod i varmeproduktion ved afbrænding i kraftvarmeværker i stedet for kul.

Når man overvejer sådan et tiltag som det foreslåede, kan man derfor ikke alene fokusere på dét, der umiddelbart ser ud til at være positivt, man er også nødt til at se på ulemperne.

Man må derfor ikke se bort fra de miljømæssige omkostninger, der er forbundet med fremstillingen og anvendelsen af planteolier og bioethanol. Det er meget energikrævende at dyrke, høste og presse de afgrøder, der danner baggrund for planteolieproduktionen, og desuden kræver dyrkningen tilførsel af store mængder sprøjtemidler og gødningsstoffer, som forårsager forurening af miljøet.

Hvis vi forudsætter, at 5 pct. af det nuværende benzin- og dieselolieforbrug erstattes af afgiftsfri planteolier, vil provenutabet blive ca. 800 mio. kr. Desuden betyder forøgelsen af planteolieproduktionen fortrængning af landbrugsarealer til fødevarerproduktionen.

Også finansiering af forslaget er problematisk. For det første er planteolier dyrere end mineralolier, så af konkurrencemæssige årsager kan der næppe hentes mange afgiftskroner dér. Det er så benzinen, der må holde for.

I Skatteministeriet har vi beregnet, at der skal ske en forhøjelse af benzinprisen på 32 øre pr. l. Det vil bringe den danske benzinpris over det tyske niveau, hvilket de fleste nok er enige med mig i er uheldigt.

Jeg vil endvidere gøre opmærksom på, at en permanent dansk afgiftsfritagelse for biobrændstoffer til motordrift vil være i strid med EU-retten. Afgifterne på brændsler til motorkøretøjer reguleres af EU's mineraloliedirektiv, som fastslår, at der skal afkræves afgift af alle produkter, der anvendes som motorbrændstof. Dette inkluderer også biobrændstoffer til motordrift, som skal beskattes med samme sats som det mineralolieprodukt, der erstattes. Kun hvis Rådet med enstemmighed giver tilladelse til afgiftslempelse, kan der gives afgiftsfritagelse for et motorbrændstof til brug for et midlertidigt forsknings- og pilotprojekt.

Jeg er helt enig med forslagsstillerne i, at det er vigtigt, at man til stadighed gør en indsats for at mindske CO₂-udslippet, og at den, der forurener, skal betale for miljøbelastningen.

Regeringen har netop offentliggjort sin handlingsplan for begrænsning af transportsektorens CO₂-udslip, og som det fremgår, vil regeringen nedsætte en arbejdsgruppe, der skal vurdere og komme med forslag til, hvilke skatte- og afgiftsmæssige tiltag der skal til for at opnå en reduktion af transportsektorens CO₂-udslip på ca. 2 pct. i 2010. Gruppen skal afslutte sit arbejde i oktober 2002.

De senere års tilpasninger af energi- og bilbeskatningen er foretaget i takt med den teknologiske udvikling. Lavere brændstofafgifter på de mindst forurenende drivmidler og den grønne ejeravgift præmierer netop dem, der vælger den bedste og mest miljøvenlige løsning på deres transportbehov. Den danske trafikpolitik satser desuden primært på en øget anvendelse af kollektiv trafik.

Forureningen fra landevejstransporten er i de senere år blevet stærkt reduceret. Benzinens indhold af giftigt bly er helt fjernet, benzen-indholdet er reduceret fra 5 pct. til under 1 pct., og dieseloliens svovlindhold er minimalt. Også øget brug af katalysatorer mindsker bilernes forurening.

Med den fokus, der i det meste af verden er på forurening af vort klima, er der for mig ingen tvivl om, at denne udvikling også inden for transport vil fortsætte med bedre motorer og mindre forurenende brændstoffer.

Regeringen følger løbende den teknologiske udvikling på området, men regeringen kan, som det nok er fremgået af mit indlæg, ikke støtte forslaget.

Erik Mortensen (S):

Kristeligt Folkepartis forslag er jo ikke nyt. Det betyder imidlertid ikke, at det er uinteressant, det er interessant på mange områder.

Nogle af de områder, som har været fremme i debatten, og som vi også har hørt i udvalget på baggrund af de deputationer, der har været, er jo, at foderproduktet i forlængelse af rapsolieproduktionen kunne være ret interessant, ikke mindst netop nu. Men det er ikke det, der er det primære i sagen her, det er det flydende brændstof og afgiftsfritagelsen af dette.

Hvis det nu havde været en oplagt sag over den ganske verden, så burde det jo have vundet langt større udbredelse, end tilfældet er i dag. Det betyder selvfølgelig ikke, at vi ikke skal være interesserede i dem, men det kunne måske tyde på, at der er nogle hurdler, som ikke er så nemme at fjerne.

Vi har jo også hørt ved høringen i Landstings-salen for nylig, at der er mange bud på, hvordan vi indretter os på det her. Og alt efter temperament kan man altså få en ekspert til at give en et-hundrede procents anbefaling af forslaget her. Man kan også få det modsatte, hvis det er det, man gerne vil.

I den forbindelse vil jeg lige gøre opmærksom på, at regeringen selvfølgelig har en biomasse-handlingsplan. Den sigter så ikke på brændstof, men netop på afbrænding i forbindelse med kraftvarmeproduktion. Og der er også et ekspertudsagn, der siger, at rent CO₂-mæssigt er det stadig både den billigste og mest effektive måde at reducere CO₂ på.

Ministeren var inde på trafikhandlingsplanen, og det viste sig jo, at der selvfølgelig er indtil flere instrumenter at bruge i forbindelse med reduktion af CO₂ fra trafiksektoren. Jeg behøver ikke at gentage alle de argumenter, som ministeren har opregnet her, men selvfølgelig det helt centrale, som jo netop er afgiftslettelsen, fører jo over i det provenumæssige. Vi skal altså forholde os til, hvordan vi skal finansiere det her.

Netop i dag har benzinprisen altså passeret de 9 kr. pr. l. Spørgsmålet er, hvor meget vi kan forvente, at vi skal lade benzinprisen stige for at finansiere dette projekt her mere eller mindre. Det er i hvert fald et meget reelt problem for mig at se.

Så fra Socialdemokratiets side finder vi det oplagt – som ministeren også nævnte – at den arbejdsgruppe, der er nedsat og beskrevet i trafikhandlingsplanen, også inddrager netop det område her i deres kommissorium, som jo netop er, at de skal belyse de skatte- og afgiftsmæssige virkemidler til effektivisering af trafikkenes energiforbrug.

Så det vil være helt oplagt for os at sige, at det simpelt hen er en del af deres kommissorium også at vurdere virkningen af det forslag, som Kristeligt Folkeparti her fremsætter. Jeg mener også, det vil være et vigtigt signal om, hvilken vej vi så i givet fald skal gå på området her.

Og det betyder altså, at på det foreliggende grundlag kan Socialdemokratiet ikke støtte forslaget.

Kim Andersen (V):

Kristeligt Folkepartis beslutningsforslag nr. B 165 om fritagelse af energiafgifter for planteolie og bioethanol til transportformål er et meget, meget interessant forslag, som vi i Venstre er meget positive over for. Jeg vil gerne give udtryk for, at vi i høj grad sympatiserer med målsætningen i beslutningsforslaget.

I bemærkningerne til forslaget fremfører Kristeligt Folkeparti en række forhold, som vi i Venstre desværre kun kan nikke genkendende til. Det gælder bl.a. anvendelsen af planteolie til fyrringsformål, hvor der netop findes mange andre CO₂-neutrale energikilder modsat transportområdet, hvor der kun er få CO₂-neutrale energikilder til rådighed, stigning i CO₂-udledningen og ikke mindst, at folk, der ikke forurener, betaler energiforbruget.

Finansieringen, som den er foreslået af Kristeligt Folkeparti, er vi ikke umiddelbart så positive over for, men der er i substansen i forslaget nogle meget, meget spændende elementer. Det er der med hensyn til forureningen i byerne og til reduktion af CO₂ generelt.

Der er også nogle meget store og spændende industripolitiske perspektiver i dette her forslag. Vi ved, der er verdensdele, hvor man har anvendt disse teknologier i rigt mål i mange, mange år. Og vi ved også, at der er lande, der ikke ligger langt fra os, hvor man teknologisk er me-

get langt fremme i udviklingen af bioethanol og planteolier.

Det er en teknologi, en knowhow og en industriktur, som vi i Venstre er sikre på, at vi med fordel kunne dyrke også i vores land. Der vil være valutaindtjening i det, der vil være arbejdspladser, og der vil være udvikling af knowhow, og det er bestemt noget, som vi skal fremme.

Også for landbruget er der spændende tankegange i sammenhængen i relation til udnyttelse af de store brakarealer, vi har, med øget produktion og beskæftigelse til følge. Også i forhold til de afledede produkter, der vil blive fra oliefremstillingen i form af proteinrige oliekgager til foderbrug i kvægbruget.

Vi er meget positive over for at indgå i et konstruktivt udvalgsarbejde om Kristeligt Folkepartis forslag, som jo afspejler nogle holdninger og nogle tanker, som Venstre tidligere har været fremme med. Initiativer, som vi tog for 4-5 år siden, og som vi meget gerne sammen med Kristeligt Folkeparti og gerne et flertal ønsker at forfølge og realisere.

Jeg skal så blot til sidst spørge Kristeligt Folkeparti, om – når man snakker om koldpresset planteolie – det så ikke retteligen også burde dække over biodiesel, som jo er en planteolie, hvor glycerinen er fjernet, og som kan anvendes umiddelbart i en række dieselmotorer uden konvertering. Sådan tror jeg det skal forstås. Det vil vi i hvert fald foretrække.

(Kort bemærkning).

Klaus Kjær (DF):

Jeg hørte, at hr. Kim Andersen var positiv over for en diskussion omkring finansieringen, men det er jo at vælte nye afgifter på det traditionelle brændstof, altså benzin og diesel.

Nye afgifter er altså også et spørgsmål om at vælte nogle afgifter over på de erhverv og de private, som fyrer med planteolie, nogle afgifter, som de ikke har i dag. Hvordan harmonerer det med Venstres udmelding om et skattestop?

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Den kan jo blive meget kort, for det var lige nøjagtig i forlængelse af hr. Klaus Kjærs bemærkninger her. Jeg mener også, at Venstre har en politik omkring landdistrikterne osv. og mobiliteten.

Jeg nævnte i mit indlæg benzinpriser på nu 9,05 kr. for en gængs oktatype. Det vil så sige, at Venstre er villig til nu at lægge ekstra skatter

oven i det. Rent principielt er det selvfølgelig Venstres problem, men jeg vil også gerne høre, hvordan man forholder sig til mobiliteten. Det har jo været noget, der har optaget Venstre mange gange.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Det var egentlig et par ret interessante indlæg fra hr. Klaus Kjær og hr. Erik Mortensen. Det er, som om de to ordførere har slået automatpiloten til og i virkeligheden har glemt at høre, hvad jeg sagde, og nu udlægger det som det, de ønskede, at jeg sagde.

Jeg sagde netop, at vi var positive over for intentionerne i forslaget, over for substansen i det omkring det industrielle, omkring CO₂-fortrængning, omkring landbrugets muligheder.

Jeg gjorde jo netop udtrykkelig opmærksom på, at elementet omkring finansieringen af forslaget ikke lige var vores kop te, men at det var noget, vi kunne diskutere og se nærmere på i udvalgsarbejdet. Men godt forsøgt de herrer!

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Men jeg synes stadig, vi skal have et helt klart svar, for det her harmonerer jo ikke godt med det, vi har hørt indtil nu i det, som Venstre kalder en valgkamp, som allerede er startet.

Helt konkret: Vil man acceptere en afgiftsstigning på benzin? Det må der kunne svares ja eller nej på.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Ja, nu er det jo ikke afgiftsstigninger på benzin, vi har til behandling her. Det er et forslag fra Kristeligt Folkeparti om bioethanol og planteolie til brændstofforbrug.

Vi behøver ikke gå ind for en afgiftsstigning på benzin. Det indgår ikke i vores politik. Det gav jeg også klart udtryk for tidligere ikke er et element i forslaget, som vi er positive over for. Men der kan jo findes andre finansieringskilder, når vi snakker om at fortrænge CO₂-miljøvenlig transport i byerne og alle de andre positive afledede effekter, der er i de tankegange her. Men en afgiftsforhøjelse på benzin går vi ikke ind for. Og det har jeg heller ikke givet udtryk for. Men jeg anerkender hr. Erik Mortensens ihærdighed.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Og så er det fru Eva Møller som ordfører.

Eva Møller (KF):

Hvis jeg ser på beslutningsforslag nr. B 165 fra Kristeligt Folkeparti og bare ser på den første side, må jeg sige, at det falder, skal vi sige i fire dele, og der må jeg konstatere, at Det Konservative Folkeparti er positivt over for de tre af delene.

Vi er nemlig positive over for den del, der handler om et forslag om at fritage koldpresset planteolie og bioethanol for energiafgifter, når det anvendes til transportformål, vi er bestemt også positive over for den del af det, som siger, at der skal indføres en passende overgangsordning for dem, der har investeret i anvendelse af planteolier til fyringsformål ud fra det eksisterende lovgrundlag, og vi er positive over for den del, der handler om, at afgiftsfritagelsen gradvis skal afvikles over en årrække.

At vi er positive over for den første del med afgiftsfritagelsen, hænger naturligvis sammen med, at det er i tråd med forslag, som vi selv fremsatte for nogle år siden.

Når vi er tilfredse med den del med overgangsordningerne, hænger det sammen med, at vi synes, der har været mange løsninger i dansk energipolitik, hvor man meget hurtigt har skiftet standpunkt fra politisk hold, og hvor vi derved har set, at befolkningen har investeret i nogle tiltag, som de bagefter ikke kunne nå at få afskrevet og dermed få valuta for.

Tilsvarende mener vi også, at hvis man giver støtte til nye teknologier, må meningen med det være, at disse teknologier efter en årrække skal være selv bærende.

Så til disse tre elementer: Ja.

Men når jeg så kommer til det fjerde element, som siger, at forslaget skal finansieres – jeg er selvfølgelig meget tilfreds med, at Kristeligt Folkeparti anviser en finansieringsmåde – ved højere benzinafgifter, så står vi af i Det Konservative Folkeparti. Vi har igennem lang tid sagt, at vi ikke ønsker højere energiafgifter i Danmark; vi finder, at energiafgifterne i Danmark er høje nok. Vi finder specielt, at benzinafgifterne er alt for høje set i lyset af den mobilitet, som vi ønsker af arbejdsmarkedsmæssige grunde, og den mulighed, vi ønsker for at fremme, at vi også kan udnytte landdistrikterne.

Derfor må vi om det foreliggende forslag sige, at vi ser med sympati på forslaget, men vi kan ikke gå med til finansieringen, og da vi jo heller ikke går ind for forslag, der er ufinansierede, så

må det blive et nej, selv om vi har meget sympati for de tre dele af det.

Jeg skal så sige, at jeg kan undre mig en smule over den socialdemokratiske ordfører, som sagde, at man syntes, at dette her var ny teknologi, og når resten af verden ikke brugte den, hvorfor skulle vi så gøre det her? Jeg mindes stribet af taler fra såvel energiministeren som fra socialdemokratiske ordførere, som har været meget positivt stemt over for vindkraft og kraftvarme og sagt, at det var rimeligt, at vi skulle gøre det, og selv om vi var de eneste i hele verden, der gjorde det, var det jo gode teknologier, og hvis ikke Socialdemokratiet var gået i forgrunden og havde startet det her, mens hele resten af verden sagde nej, var det jo aldrig blevet til noget. Hvorfor er der nu pludselig et felt, hvor Socialdemokratiet ikke vil være foregangsland?

Jeg skal så sige, at jeg faktisk også mener, at vi i lyset af den konference, der blev holdt i Landstingssalen for et stykke tid siden – og dette være sagt til skatteministeren – var nogle væsentlig mere positive udlægninger af såvel CO₂-regnskabet som spørgsmålet om braklægning, fordi det jo viser sig, at man langt hen ad vejen ikke fortrænger landbrugsjord på dette område, fordi man kan bruge braklagt jord til det. Så jeg mener ikke, de tekniske problemer i sagen er så store.

Jeg indrømmer, at vi har et problem med EU, men der er jo på den anden side mulighed for at løse det, hvis der er særlige grunde til det, så det kunne vi vel nok klare, hvis vi ville.

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Jeg beklager selvfølgelig, hvis jeg har udtrykt mig uklart. Jeg mener helt klart, jeg sagde, at hvis konceptet her var så godt, kunne man selvfølgelig undre sig over, at det ikke har fået en større udbredelse over den ganske verden, inklusive Danmark.

Så det var ikke et spørgsmål om, at vi ikke vil medvirke til at udvikle teknologien osv. – det må jeg selvfølgelig beklage – det var en generel betragtning over, at hvis det nu var så vældig godt alt sammen, jamen så burde det også have haft en større udbredelse.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Kim Andersen for en kort bemærkning – til fru Eva Møller.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg vil gerne spørge fru Eva Møller, om fru Eva Møller ikke er enig med mig i, at den socialdemokratiske ordfører her er ude i en vildfarelse.

Der er jo netop tale om en produktion og et miljørigtigt brændstof, som har stor udbredelse i verden. I Brasilien f.eks. er det et meget væsentligt og udbredt brændstofmiddel, i Sverige har man anvendt bioethanol og plantebaserede olier i mange år og har en udviklet teknologi på området, og vi kender også til fremstillingsprocessen herhjemme, har råvaregrundlag og har ret nemt ved at omstille produktionskapacitet til fremstilling af disse produkter.

Det, der er problemet, har ene og alene været afgiftsproblematikken, som Socialdemokratiet ikke har villet høre tale om at ændre på. Og det er jo grotesk, at vi fra hr. Erik Mortensen skal høre en argumentation som den, vi netop har hørt, på en dag, hvor prisen på benzin aldrig nogen sinde har været højere. Aldrig har benzinerpriserne i Danmark været højere end under den nuværende skatteminister.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Jeg skal da glæde mig over, at hr. Erik Mortensen trak lidt i land – sådan opfatter jeg det i hvert fald – i anden omgang, og sige, at jeg synes, det ville være rimeligt, at Danmark også på dette her område var foregangsland i endnu højere grad, end vi ellers har været, også i relation til at give dansk industri nogle muligheder.

Og så vil jeg bakke helt op om det, som hr. Kim Andersen sagde, og sige, at det jo endda er i sådan en grad, så én ting er, at Sverige i EU-sammenhæng er karakteriseret som et arktisk land, for det har noget at gøre med, at når man blander bioethanol i brændstoffet, sker der noget med damptrykket, men selv England, som vi jo dog ved ligger væsentlig sydligere end Danmark, er jo af samme grund også karakteriseret i EU som et arktisk land for netop at kunne bruge bioethanol i deres benzin.

Så det er såmænd lidt mærkeligt, at vi her i Danmark ikke kunne gå med til, at Danmark kunne karakteriseres på samme måde og vi dermed kunne få de lettelser og dermed også få klarlagt en del af problemet i relation til EU.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Aage Frandsen som ordfører.

Aage Frandsen (SF):

Der er i det her beslutningsforslag flere interessante elementer: Det er et beslutningsforslag, som er grundigt bearbejdet, og det er et beslutningsforslag, som har den kvalitet, at man anviser, at et manglende provenu et sted skal indhentes et andet sted. Det er i øvrigt noget, som altid karakteriserer Kristeligt Folkepartis forslag i modsætning til en række andre partiers forslag: at man fra Kristeligt Folkepartis side kommer med indtægtsforslag, når man begrænser indtægt.

Det, som vi synes i den her forbindelse er interessant, er to dele. Vi vil i den forbindelse også henvise til den høring, der var for nylig, som Teknologirådet arrangerede, hvor man netop også sagde, at det kunne være værd at arbejde videre med fremstilling af bioethanol på affaldsprodukter, netop fordi bioethanol er et erstatningsprodukt for mange uheldige tilsætningsstoffer, som er i benzinen, samtidig med at produktionen af den skulle være CO₂-neutral.

For at fremme sådan en udvikling kan det være rimeligt at se på det afgiftssystem, som vi har i øjeblikket. Der kan også være tale om, at man indfører direkte produktionsstøtte, hvis man vil fremme de der ting.

I det hele taget er vi ofte tilhængere af, at man giver noget ad fordøren i stedet for ad bagdøren i forhold til fritagelse for afgifter.

Vi vil heller ikke afvise den anden del, som vi synes er interessant, nemlig spørgsmålet om at fremme planteolie til energiformål, men dér er så efter vores opfattelse nogle helt klare forudsætninger, hvis det skal være interessant, og det er, at vi skal sikre, at produktionen af det foregår på en miljømæssigt rigtig måde.

Man kan jo godt risikere, sådan som produktionen er i øjeblikket, at man, hvis man netop fremmer det at bruge planteolie til energiformål, på den ene side måske gavner miljøet, men på den anden side skader man også, fordi produktionen af f.eks. raps kan være ganske omkostningsrig i forhold til miljøet både med hensyn til pesticider og med hensyn til, at man også skal bruge en masse kunstgødning; og det vil sige, at regnskabet så kan blive helt forkert. Derfor er det altså i høj grad et spørgsmål om, hvordan man fremstiller den planteolie.

Derfor er vores svar til forslaget, at vi synes, der er elementer i det, der er interessante, men vi kan selvfølgelig ikke stemme for forslaget, som det ligger her, fordi der er en masse ting i det, som man nærmere skal overveje, hvis man

skal gå ind i det. Men vi synes, det er vigtigt – måske også lidt mere, end skatteministeren lagde op til – at man altså arbejder med nogle af de her ting ikke mindst med hensyn til bioethanol på affaldsprodukter og får udviklet de her ting.

Efter vores opfattelse er det vigtigt, at man bruger afgiftssystemet til at fremme bestemte formål, men en anden mulighed er jo også mere direkte tilskud.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Hr. Aage Frandsen kunne ikke tilslutte sig det her forslag, hvis det indebar, at man skulle dyrke raps ved hjælp af flere pesticider.

Vil SF som forudsætning for overhovedet at gå ind på denne her tankegang sige, at en afgørende forudsætning er, at alle forestillinger om overskudshalm, overskudskorn osv. først skal bidrage til at styrke et økologisk jordbrug, og når vi så har gjort det, kan vi tage denne her overvejelse ind?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Man kunne vel sige, at man jo godt kunne arbejde med begge dele samtidig, men det, der er helt afgørende, er, at vi ikke går med til, at man begynder at producere planteolie til energiformål i en situation, hvor det koster forfærdelig meget rent miljømæssigt. Og det vil sige, at sådan som forslaget ligger her, er det uaktuelt for os. Det forudsætter, at man producerer på en anden måde.

Om man behøver at have omlagt hele landbruget inden da? Vi har ikke overvejet, om man skulle gå så drastisk til værks. Men det er ikke så langt fra, at jeg kan svare ja til det, som hr. Søren Kolstrup stiller som et ledende spørgsmål. Så langt er det ikke fra det.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Så er det hr. Klaus Kjær som ordfører.

Klaus Kjær (DF):

De miljømæssige intentioner i beslutningsforslaget er ganske udmærkede, og naturligvis bør kørsel på disse brændstoffer i form af koldpresset planteolie og bioethanol også belønnes med en afgiftsfrihed.

Hertil kommer en yderligere gevinst for samfundet, når vi selv er i stand til at fremstille disse brændstoffer, frem for at vi skal importere tradi-

tionelle oliebasebrændstoffer. Så vidt så godt.

Men Dansk Folkeparti kan ikke støtte beslutningsforslaget, som det foreligger, idet forslaget forudsætter, at det mistede provenu som følge af, at folk måske vil gå fra traditionelt brændstof og over til biobrændstoffet, væltes over på det traditionelle brændstof. Det vil med andre ord sige, at den, der har råd til at investere 15.000 kr. i en omstilling af sin bilmotor til at kunne køre på dette biobrændstof, får afgiftslettelser, mens andre i forvejen hårdt belastede og trængte biler får yderligere afgifter lagt oven i benzinprisen.

Forslaget forudsætter endvidere, at når forenkledede og billigere produktionsmetoder fremover vil gøre biobrændstoffet billigere at indføre, skal der gradvis indføres en afgift på biobrændstoffet, altså en skatteskrue, der starter igen.

Endvidere foreslår forslagsstillerne, at der lægges en afgift på biobrændstof, der anvendes til fyringsformål, hvilket naturligvis ikke tilskynder til, at man anvender dette mere miljørigtige brændstof, for så vidt angår opvarmning, og derfor får forslaget heller ikke den ønskede effekt.

Hvorfor i alverden skulle private eller virksomheder omlægge deres fyring til biobrændstof, når de i forvejen har et velfungerende traditionelt oliefyr? Og hvad med de mange virksomheder, herunder gartnerier, som på grund af afgiftsfriheden i dag har lagt deres produktion an på opvarmning med den miljøvenlige rapsolie? Hvad med disse virksomheders konkurrenceevne?

Som sagt ville Dansk Folkeparti kunne støtte forslaget, såfremt der havde været tale om en ensidig afgiftsfritagelse for disse miljørigtige brændstoffer. Men vi kan ikke støtte forslaget, fordi man vælter afgiftsfritagelsen og dermed provenutabet over på fossilbasebrændstoffer.

Pil finansieringsforslaget ud, og vi vil meget gerne medvirke til under finanslovforhandlingerne at finde de 1½ mia. kr., som er nødvendige for at give et sådan tilskud til disse miljøvenlige brændstoffer.

Vibeke Peschardt (RV):

Jeg vil jo starte med at sige, at Det Radikale Venstre ikke kan stemme for Kristeligt Folkepartis beslutningsforslag, sådan som det ligger her.

Vi har jo sammen med andre, også folk her i salen, deltaget i den høring om dette emne, som Teknologirådet afholdt forleden dag, og vi må erkende, at vi blev meget optaget af emnet, der i virkeligheden er, at disse biobrændsler kan medvirke til at nedbringe CO₂-udslippet.

Nu er det jo sådan, at trafikministeren og regeringen lige har fremlagt en handlingsplan for nedbringelse af CO₂. Man kan ikke sige, at det er en af de handlingsplaner, der rykker mest i denne her sammenhæng, så vi er ganske tilfredse med, at det udvalgsarbejde, der nu er nedsat af Trafikministeriet og Skatteministeriet, som skal se på omlægninger af afgifter på det her område, også vil tage disse ting med ind.

Jeg var glad for at høre skatteministerens tale, for der var mange punkter, som måske godt kan medvirke til at bringe denne sag videre. Jeg hørte i hvert fald ikke en total afvisning, sådan som jeg tidligere har hørt det fra miljø- og energiministerne på baggrund af den rapport, der kom i 1997.

Som sagt er vi tilfredse med den løsning, der ligger her, og vi håber, at det kan bringe sagen et stykke videre.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jeg kunne forstå, at den radikale ordfører var ret positiv over for det her, men jeg ved også, at Det Radikale Venstre er positiv over for økologisk jordbrug.

Vil den radikale ordfører bekræfte, at før man kan gå i gang med det her forhold, er det utrolig vigtigt, at vi sikrer os en optimal dyrevelfærd, og at vi sikrer os en omstilling af dansk landbrug?

Når vi så har brugt al vores halm til dyrene til optimal velfærd, når vi har sikret os, at al dansk jordbrug bruges som led i en ekstensiv løsning hen mod et samlet økologisk jordbrug, så kan vi eventuelt gå ind i sådanne overvejelser. Men vi har en gæld til landbruget, vi har en gæld til jorden, som først skal betales, inden vi bevæger os ind på de her tanker.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Nu skal vi jo ikke lade debatten komme til at handle om landbruget, hvor vi sådan set heller ikke er enige. Det Radikale Venstre går stærkt ind for økologi, men vi går ikke ind for et 100 pct. økologisk landbrug, for vi anser det ikke for

at være realistisk. Vi mener, at man i nogle sammenhænge godt kan bruge hjælpestoffer osv.

Med hensyn til raps, altså den koldpressede rapsolie, som det her forslag handler om, så mener vi godt, at man kan gå ind og se på det, for vi mener, at det er CO₂-neutralt og dermed positivt. Vi mener faktisk også, at det indgår i flere sædskifter også i økologisk landbrug, så derfor er der bestemt muligheder i det.

Det er også sådan, at hvis – hvis siger jeg – man skal ind at lave sådan en afgiftsfritagelse på et tidspunkt, så kan man altså også stille betingelser. I øvrigt behøver det ikke at være en 100 pct. afgiftsfritagelse. Det kan være alt muligt andet.

Med hensyn til landbruget synes jeg, at vi skal gemme den debat til en anden gang.

Søren Kolstrup (EL):

Enhedslisten kan ikke støtte det fremsatte forslag. Det er ikke, fordi det eventuelt skulle kolliderer med EU-retten. Det er heller ikke, fordi vi mener, at Kristeligt Folkeparti ikke har lavet et stykke ordentligt arbejde, for det er klart anvist, at hvis man laver en afgiftsfritagelse for biobrændsel, så kan man finansiere det ved hjælp af øgede benzinafgifter. Så den grundstruktur, der er i forslaget, synes vi er gennemarbejdet, og vi synes også, at der er logik i det.

Når vi vender os mod hele tankegangen om biobrændsel, så hænger det sammen med, at vi ikke kan se, at det kan forenes med en økologisk omstilling af dansk landbrug. Det er det ene.

Det andet er, at vi altså har en gammel gæld at betale, som man hele tiden glemmer. Næh, man glemmer ikke den gæld, der hedder gælden på statsregnskabet, men man glemmer den gæld, der hedder gælden til den nedslidte jord, den jord, det humuslag, som er blevet nedbrudt år efter år efter år af det industrielle landbrug – fra 1957 og fremefter. Den gæld glemmer man hele tiden, og den gæld indebærer, at der er så meget organisk materiale, der skal føres tilbage for at sikre, at vi igen har et rimeligt humuslag.

Så skal jeg i øvrigt bemærke, at den her tankegang i meget høj grad hviler på, at der er en eller anden form for overskudsbegreb. Nu er vi jo kommet ind på den høring, som har været om bioenergi til transportformål, og der hørte man igen begrebet overskud, overskudskorn, overskudshalm, overskudsgylle, overskudsvin, overskudsmelasse, men spørgsmålet er, om der er noget overskud.

Hvad er det for et overskud, man taler om? Er det ikke bekendt, at vi har millioner af svin, der lever på kolde, fugtige betonspalter, og som har en lang række kroniske sygdomme? Inden vi overhovedet begynder at diskutere det her spørgsmål, mener vi, at det er vigtigt at sikre, at halmen går tilbage og sikrer den optimale dyrevelfærd.

Vi finder det vigtigt, hver gang et eller andet overskudsbegreb bliver diskuteret, at vi erindrer hinanden om, at hver gang man tager noget fra jorden, så skal det føres tilbage igen i en eller anden form, og at vi erindrer hinanden om, at hvis man tager noget raps, laver det til rapskage, bruger fedtet og propper det ned i benzinen, hvem er det så, man tager fedtet fra? Man tager fedtet fra dyrene, og hvis man tager fedtet fra dyrene, skal man finde et erstatningsprodukt.

Det er jo ikke, fordi der er et eller andet overskudsbegreb. Vi anfægter hele den præmis, som tankegangen hviler på, nemlig at der er et overskud: Næ, der er tale om, at man enten hugger fra moder jord eller også hugger fra dyrene.

Og vil man en økologisk omstilling i det her land både i transportsektoren og i landbruget, så er der nogle penge, der ikke passer, og det er på den baggrund, vi vender os mod det.

Vi håber også – som Det Radikale Venstre – på en radikal anden transportpolitik i Danmark, men så hedder det brint, og så hedder det elbiler på ægte vedvarende energi.

Man kunne selvfølgelig spørge Enhedslisten: Hallo, jamen hvad så den dag, hvor vi har fået gjort vores regnskab op i forhold til landbruget? Hvad så den dag, hvor vi har fået forliget os med et jordbrug, der er miljøvenligt? Kunne man i den situation tænke sig nogle energiafgrøder på nogle marginaljorder, der kunne indgå i det her?

Vi kan ikke se, at det regnskab ville holde selv i den situation, heller ikke for de varige energiafgrøder som elefantgræs og pil, simpelt hen fordi det ville kræve et megastort areal under en økologisk omstilling, hvor vi har et mere ekstensivt jordbrug.

Pengene passer ikke, vi beklager, vi kan ikke støtte forslaget, men i øvrigt er det velgennemarbejdet, og det har en logik, så det er ikke, fordi håndværket ikke er i orden, men præmissen må vi afvise.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Så er det hr. Flemming Kofod-Svendsen som ordfører for forslagsstillerne.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil da gerne begynde med at takke for de mange positive ord, der er faldet om forslaget intention. Det synes jeg er et godt sted at begynde, for jeg er overbevist om, at vi her står med noget, som er fremtidsrettet.

Regeringen afviser forslaget. Ministeren nævner forskellige praktiske ting og problemer, f.eks. fortrængning af landbrugsjord. Men vi har samtidig braklægningsordninger.

Vi er stærkt tilhængere af, at vi udvider mod øst, hvor der kommer nye medlemslande, hvor nogle har en betydelig landbrugsproduktion, og så overraskes jeg lidt over argumentet om fortrængning af landbrugsjord.

Vi ved jo, at skal vi for alvor hjælpe ulandene, skal vi hjælpe dem i gang med selv at producere fødevarer. Det er ikke en langsigtet løsning, at vi producerer fødevarer i Danmark til den tredje verden, så jeg har lidt svært ved at tage det her fortrængningsargument særlig alvorligt.

Så var hr. Erik Mortensen inde på, at man kunne spørge forskellige eksperter og få forskellige svar. Jeg har en betydelig stabel dokumenter liggende, som jeg kunne citere fra – det synes jeg ikke at jeg vil gøre på nuværende tidspunkt, men vi kan arbejde videre med det under udvalgsarbejdet, det tror jeg er en bedre udnyttelse af tiden – som dokumenterer, at der her er nogle vældige muligheder.

Men det er da rigtigt, at i det øjeblik, hvor man står i en brydningstid, hvor der er nogle muligheder, er der også eksperter, der mener noget andet. Vi ved jo alle sammen, at sådan er det, to eksperter, to forskellige tolkninger. Men det, der dybest set skaber en udvikling, er dér, hvor der foregår denne debat, denne dialog.

Så er der flere, der har været betænkelige ved at sætte benzinprisen op. Det har jeg noteret mig. Mit svar er, at så må vi prøve at finde en anden finansieringsform.

Det, der er afgørende for mig, er, at vi får taget hul på at nedbringe de alt for store CO₂-udslip og gøre det ved at finde nogle drivmidler, som er CO₂-neutrale. Den mulighed har vi, og både Venstres og De Konservatives ordførere var inde på, at der er nogle virkelig industrielle muligheder her.

Vores tanke er jo at fjerne afgiften, så kan der ske en teknologisk udvikling, og så må vi jo se på, hvor lang tid det tager, før man for alvor kommer i gang med den teknologiske udvikling, så denne proces bliver billigere.

Skal vi finansiere det på en anden måde? Ja, det afgørende for os er selvfølgelig ikke den bestemte finansieringsmetode, men vi ville aldrig komme med et forslag, hvor vi ikke har angivet nogle finansieringer, og der angiver vi selvfølgelig en finansiering, som vi selv kan stå inde for.

Hvis de, der vil være med til det positive sigte, også gerne vil gå ind – det hørte jeg fra Venstre og De Konservative og også fra Dansk Folkeparti – i en drøftelse af en anden finansiering, er det selvfølgelig ikke finansieringsmodellen, der er det afgørende for os.

Det afgørende er, at vi ikke kommer med et ufinansieret forslag, lad mig sige det sådan generelt. Jeg vil være meget ked af, hvis vi ikke kommer i gang med det, der er det fremadrettede, nemlig at vi bruger den planteolie og bioethanol til transportformål. Her vil jeg gerne takke ikke mindst Venstres ordfører, som jeg synes havde nogle meget positive og visionære betragtninger.

Hvis man derimod skulle sammenligne med de to regeringspartier, så virkede de meget sådan trætte og udbændte i deres argumentation. Det var sådan lidt af en røst fra graven. Det var sådan, at jeg næsten kunne have gættet på det med fortrængningen af landbrugsjord osv. Det var sådan på det niveau, man magtede at bevæge sig. Og så var betænkeligheden ved at sætte benzinprisen op jo også det, der kom fra den socialdemokratiske ordfører. Så jeg har fået at se, hvor det fremadrettede er!

Det er ikke regeringen, der tænker nye tanker, men det gjorde SF. Der var overvejelser om direkte og indirekte produktionsstøtte, men jeg hørte dog SF sådan, at man godt kunne bruge en afgiftsnedsættelse til fremme af et positivt sigte. Det synes jeg var positivt. Jeg hørte, og nu håber jeg ikke, at jeg hørte forkert, at SF også er et parti, som ville være med til at overveje det, som er vores intention.

Fru Vibeke Peschardt havde sådan nogle generelle positive bemærkninger. Men det var klart hovedbudskabet, og det var også det, vi hørte først, at Det Radikale Venstre vil stemme imod, og så er der i og for sig ikke så meget at forhandle om, når det er det budskab, man for alt i verden vil have ud.

Hr. Søren Kolstrup var inde på det, jeg vil kalde ideelle synspunkter, som er meget vanskelige at forbinde med virkeligheden. Man kan godt vælge at opstille nogle så stærke principielle synspunkter, så de aldrig lader sig realisere. Men kan stille sådanne krav til et totaløkologisk

landbrug i Danmark, så det at bruge noget produktionsjord for at få nogle drivmidler, der er CO₂-neutrale, simpelt hen ikke lader sig gøre, fordi de forudgående præmisser er så ideelle, og dem må Enhedslisten køre rundt i. Jeg må blot konstatere, at til realpolitisk arbejde for at nedbringe CO₂-udslippet duer Enhedslistens tanker ikke. Ud fra en filosofisk betragtning er de jo altid interessante at høre på, men realpolitisk set kan de ikke bruges.

Skal jeg konkludere, hører jeg især hos Venstre, men også hos Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og SF en klar forståelse for vore positive hensigter. Jeg havde ikke indtryk af, at SF havde nogen speciel indvending imod den finansieringsmodel, vi har lagt frem. Jeg bemærkede, at andre har det, men så må vi jo se, om vi kan mødes om disse positive intentioner og finde frem til en finansieringsmodel, som hænger sammen.

Der kan selvfølgelig findes andre finansieringsmodeller, og vi synes ikke, man kan tage afstand fra forslaget blot ved at sige, at der ikke er nogen finansiering, for den må vi selvfølgelig skaffe. Der er flere modeller, og hvis vi på dette fremskredne tidspunkt ikke kan skrive betænkning, var en beretning måske også en model for den videre vej frem, for jeg synes, at disse tanker må vi holde fast i. Der er et sådant perspektiv i dem, at en kritik af en bestemt finansieringsform ikke må få til følge, at man ikke vil arbejde videre med disse rigtige økologiske tanker.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Jeg tror, hr. Flemming Kofod-Svendsen har hæftet sig for meget ved mine allerførste bemærkninger, der gik på, at vi ikke kunne støtte forslaget i den form, det har her, fordi hele sagen er henvist til det udvalg, der sidder og arbejder i øjeblikket og skal gøre det det næste års tid eller halvandet for at fremkomme med et resultat. Det synes jeg dog ikke var så negativt.

Men jeg har sådan set to spørgsmål til hr. Flemming Kofod-Svendsen. Det står i bemærkningerne til forslaget, at man finder det forkert at anvende den koldpressede rapsolie til fyrringsformål, altså til opvarmning af huse. Nu er det jo sådan i dag, at den allerede er afgiftsfritaget, så hvordan kan det være, at hr. Flemming Kofod-Svendsen og hans parti mener, at der er noget forkert i det? Formålet er jo sådan set det samme, nemlig at nedbringe CO₂-udslippet. Det var det ene.

Det andet er: Hvor vil hr. Flemming Kofod-Svendsen finde de 800 mio. kr., denne afgifts-nedsættelse vil koste, og som vi hørte skatteministeren nævne?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Hr. Kofod-Svendsen har hørt rigtigt med hensyn til, at vi synes, forslaget har interessante elementer, først og fremmest den del, der vedrører fremstillingen af bioethanol. Men jeg synes også, hr. Kofod-Svendsen skulle gøre sig yderligere overvejelser om, hvorvidt man kan lave et regnskab, når man bruger disse energiformer i stedet for andre, og om det kan være positivt, f.eks. i forhold til CO₂-regnskabet.

Vi kan jo ikke se bort fra, at det også er et spørgsmål om, hvordan man producerer rapsolie. Hvis den ikke blev produceret efter den nuværende metode med ganske megen anvendelse af pesticider og kunstgødning, men man alternativt gik over til et mere økologisk landbrug, var det et andet regnskab. Sådanne overvejelser synes jeg, vi skal have ind i billedet, og det er derfor, vi vil ikke være med til en produktion af rapsolie, hvis den fortsat bidrager til at ødelægge hele miljøet i vores natur. Vi går ikke så langt som Enhedslistens synspunkter, men det er noget af den samme tænkning: at vi også, for at bruge hr. Søren Kolstrups ord, har en forpligtelse over for vor Jord.

(Kort bemærkning).

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

I det øjeblik, man er kommet med et forslag, som er fuldt finansieret, og nogle partier siger, at den finansieringskilde vil vi ikke være med til, men vi vil noget andet, må man jo ind i en forhandling. Jeg har et udspil, og der er ingen, der har sagt, at det ikke er finansieret, så hvis nogle siger, at vi altså må skaffe pengene på en anden måde, ved den radikale ordfører jo godt, at så foregår det ved en forhandling. Men man kan da ikke forlange, at jeg, som har lagt en finansiering frem, skal sige, hvordan andre partier vil finansiere. Det må de andre partier naturligvis selv komme med et bud på. Udgangspunktet er, at vi skal have en finansiering, og den mangler ikke hos mig, så de, der vil være med til at fremme dette CO₂-rigtige forslag, må selvfølgelig også byde.

Når det gælder fyringsolie, mener vi faktisk, at der er andre biobrændsler, som man kan bru-

ge. Men netop når der er tale om drivkraft, mener vi, at vi her har foreslået to ting, som er vældig gode, og så er det jo et spørgsmål: Kan vi finde en anden finansieringsmåde og så flytte dem? Det er det, der har været vores tankegang.

Så glemte jeg i øvrigt at kommentere spørgsmålet fra Venstres ordfører om biodiesel. Det er klart, at her kunne man også overveje at fjerne afgiften, men problemet er, at det koster selvfølgelig endnu mere. Men ideelt set er vi selvfølgelig kun tilhængere af, at man fjerner afgiften.

Til hr. Aage Frandsen: Jeg forstår godt tanken om det større regnskab, og det vil vi da også gerne gå ind i en drøftelse om. Jeg er enig i, at det må indgå i helheden, på hvilke måder man producerer den rapsolie, som vi ønsker at bruge her.

Med hensyn til Enhedslisten nævnte jeg bare, at sådan som jeg hørte Enhedslisten, vil det være vanskeligt at komme ind i en dialog, for hvis man stiller de meget, meget stærke krav, som Enhedslisten gør, er spørgsmålet: Hvad kan der så dybest set produceres?

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen): Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

29) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 167:

Forslag til folketingsbeslutning om styrkelse af virksomhedernes sociale ansvar gennem skattefrihed for arbejdsgiverbetalte ydelser til hjerte-, kræft- og rygoperationer.

Af Jørgen Winther (V) og Henriette Kjær (KF) m.fl.

(Fremsat 30/3 2001).

Forslaget sattes til forhandling.